

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/197/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200347
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319200347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: W. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XX/XXXX B., o zaplatenie sumy 881,08 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu B. zo dňa 15. júla 2019 č.k. 14Csp/4/2019-137, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.2. Žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia 881,08 eura s príslušenstvom, pozostávajúcim z dlžných úrokov z istiny vo výške 870,85 eura, zmluvného úroku vo výške 25,50% ročne zo sumy 881,08 eura od 22. 01. 2019 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 881,08 eura od 22. 01. 2019 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 39,65 eura a tiež žiadal náhradu trov konania.

1.3. Vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav, z ktorého mal za preukázané, že dňa 25. 09. 2012 žalovaná a právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a.s. (ďalej „pôvodný veriteľ“), uzavreli zmluvu o úvere vo výške 1 000 eur s dobou splácania šesť rokov, výškou mesačnej splátky 28 eur, celkovou výškou nákladov 862,74 eura, dátum konečnej splatnosti dňa 14. 09. 2018, úroková sadzba 25,5% ročne, počet mesačných splátok 72, priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 27,07%, RPMN 28,70%. Dňa 14. 01. 2016 pôvodný veriteľ zaslal žalovanej výzvu na splatenie dlžnej časti úveru a upozornil ju, že ku dňu 14. 01. 2016 je pohľadávka banky viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 164,15 eura. Zároveň ju upozornil, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Odoslanie výzvy preukázal podacím hárkom. Dňa 10. 02. 2016 pôvodný veriteľ zosplatnil nezaplatenú časť úveru s tým, že úverová pohľadávka stala predčasne splatnou k tomuto dňu. Dlžná suma predstavovala sumu 881,08 eura istiny, úrok 77,01 eura, poplatky za upomienky 39,65 eura. Zásielka sa veriteľovi vrátila ako neprevzatá z dôvodu, že adresát je neznámy, pričom bola doručovaná na adresu, ktorú žalovaná uviedla v zmluve o úvere ako korešpondenčnú adresu.

1.4. Pôvodný veriteľ dňa 06. 08. 2018 ako postupca uzatvoril so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej prílohou bola identifikácia dlžnej pohľadávky voči žalovanej.

1.5. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre

spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 37 ods. 1, § 39, § 39a, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 6, ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 122 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.6. Dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluva spotrebiteľská, ktorú je potrebné posudzovať podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, na ktorú aplikoval ustanovenie § 103 občianskeho zákonníka, druhá veta, podľa ktorej, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu tak, ako namietal žalobca, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Uvedený právny názor zaujal Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí sp. zn. 19Co/42/2017 a tiež Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 23Co/35/2015, ktorý tiež uviedol, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol tak urobiť najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Naopak, § 103 Občianskeho zákonníka stanovil, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Opačný výklad, tak ako ho uvádzal žalobca, je podľa súdu v rozpore s textom príslušných zákonných ustanovení a tiež v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože dodávateľ by mal dlhšiu ako trojročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy, čo je neprípustné a najmä v rozpore s princípom právnej istoty.

1.7. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 14. 10. 2015. Poslednú úhradu síce žalovaná vykonala dňa 10. 10. 2015, avšak táto bola v plnom rozsahu započítaná na splátku zročnú dňa 14. 09. 2015. Vyplývalo to z podania zo dňa 14. 10. 2016, v rámci ktorého pôvodný veriteľ uviedol žalovanej, že je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Z listinných dôkazov teda jednoznačne vyplynulo, že pôvodný veriteľ dodržal pri zosplatení úveru postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež skutočnosť, že splatnosť najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využil veriteľ právo na zosplatenie, bola splatná dňa 14. 10. 2015. Pokiaľ žalobca podal žalobu dňa 28. 01. 2019, podal ju po uplynutí zákonnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 14. 10. 2018.

1.8. Z dôvodu premlčania nároku žalobcu, súd prvej inštancie následne zmluvu nepodrobil súdному prieskumu a tiež neskúmal náležitosti zmluvy, či zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti. Záverom poznamenal, že jeho pozornosti neušla skutočnosť, že celková výška úveru nekorešpondovala s matematickým výpočtom mesačnej splátky (28 eur) a počtu splátok (72), čo malo predstavovať sumu 2 016 eur. Dodal, že žalovaná nepreukázala úhradu sumy vo výške 204 eura tiež aj neprijateľné zmluvné podmienky.

1.9. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon číslo 160/20105 Z.z.), tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy konania nevznikli a to i napriek tomu, že bola v spore v plnom rozsahu úspešná.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zákonnej lehote žalobca. Dôvodil, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Odvolateľ dôvodí, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, nakoľko podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba od zosplatenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru. Žalovaná bola od vyhlásenia predčasnej splatnosti povinná uhradiť celý dlh naraz. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 29Cdp 2906/2000, Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/161/2014, Krajského súdu Trnava, sp.zn. 24Co/945/2015, Okresného súdu Trnava, sp.zn. 27Csp/3/2019.

2.2. Navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, alebo podľa § 388 CSP zmeniť a žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že

odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. V prejednávanej veci sa žalobca písomne podanou žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 28. 01. 2019, domáhal voči žalovanej zaplata istiny v sume sumy 881,08 eura s príslušenstvom, ktoré tvorili dlžné úroky z istiny vo výške 870,85 eura, zmluvného úroku vo výške 25,50% ročne zo sumy 881,08 eura od 22. 01. 2019 do zaplata, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 881,08 eura od 22. 01. 2019 do zaplata, bankových poplatkov vo výške 39,65 eura a tiež žiadal náhradu trov konania. Dôvodil tým, že pôvodný veriteľ (Poštová banka, a.s.) na základe zmluvy o úvere postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 1 000 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná však peňažné prostriedky nevrátila a v dôsledku omeškania postupca vyhlásil dňa 10. 02. 2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu z úveru neuhradila, a to ani len sčasti. Následne pôvodný veriteľ zmluvou o postúpení pohľadávok, predmetnú pohľadávku voči žalovanej, postúpil na žalobcu.

5.1. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania jeho nároku a vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej. Aplikujúc ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že premlčaciu dobu je potrebné počítať od splatnosti poslednej nezaplatanej splátky, t.j. od 14. 10. 2015, premlčacia trojročná doba uplynula dňa 14. 10. 2018 a žalobca sa svojho nároku domáha žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28. 01. 2019.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalobca. V podanom odvolaní namietal, že premlčacia doba začala plynúť od zosplatenia úveru, nakoľko vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

8. V danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd iba dodáva, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu, podľa ktorej je začiatok plynutia premlčacej doby upravený odlišne od všeobecnej úpravy v ustanovení k § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba pre prípad ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, teda nie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Preto v prípade ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane splatný celý dlh, začína premlčacia doba vo vzťahu k predčasne splatnému dlhu plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného vyplýva, že ak veriteľ nevyužije právo na predčasné zosplatenie splatného dlhu, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa ich splatnosti každej z nich. Ale v prípade, že veriteľ účinne uplatní zosplatenie celého dlhu,

pre takto zosplatený dlh začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti došlo. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, podľa ktorého ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať tak, že v prípade ak veriteľ účinne využije svoje právo a vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil, za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch.

10. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že k predčasnemu zosplateniu došlo v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej dňa 14. 10. 2015. Aplikujúc citované ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, od tohto dňa (odo dňa splatnosti nesplnenej splátky) začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 14. 10. 2018. Za situácie, že žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 28. 01. 2019, je potrebné konštatovať, že bola podaná po uplynutí premlčacej doby a námietka premlčania uplatnená žalovanou, bola podaná dôvodne.

11.1. Odvolací súd sa z vyššie uvedených dôvodov nemohol stotožniť s názorom žalobcu o nesprávnej aplikácii tohto ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní (§ 103), nakoľko znenie tohto ustanovenia je jednoznačné a nespochybniteľné a neumožňuje iný výklad ustanovenia, ako ho vyložil súd prvej inštancie, s ktorým výkladom sa odvolací súd už mohol iba stotožniť.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, stotožniac sa s jeho odôvodnením v plnom rozsahu, podľa § 387 ods. 2 CSP na toto odôvodnenie ďalej iba poukazuje.

13. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v podanom odvolaní.

13.1. Odvolateľ v podanom odvolaní namieta v podstate iba nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že premlčacia doba začala plynúť od zosplatenia úveru.

13.1.1. Odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené odôvodnenie tohto rozhodnutia, vyhodnotil predmetnú námietku ako účelovú, nemajúcu opodstatnenie v zákonných ustanoveniach Občianskeho zákonníka. K tejto námietke iba poukazuje na už uvedené odôvodnenie tohto rozhodnutia.

13.2. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní iba poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Trnave a Okresného súdu v Trnave. Odvolací súd k tejto časti odôvodnenia iba dodáva, že odvolateľom citované rozhodnutia súdov Slovenskej republiky sú záväzné iba pre tie konania, v ktorých boli vyhlásené, pre ďalšie konania záväzné nie sú, keďže právnou záväznosť majú iba rozhodnutia zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu citované rozhodnutia nemajú právny dopad na danú, odvolacím súdom, prejednávanú vec.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).